

GOTY-genomineerde met verregaande passie voor greenkeeping en golf

De Vries wint aan populariteit door straatgrasbestrijding én wint wedstrijden met 6.7 handicap!

Vincent de Vries werkt met zijn team van vijf greenkeepers op de 60 hectare van bosbaan De Hoge Kleij. In de vier jaar tijd dat Vincent op deze baan werkt, is er veel veranderd. De kwaliteit van de baan is flink omhooggegaan.

Auteur: Santi Raats

Prestatie

In 2012 had De Hoge Kleij 50 tot 60 procent straatgras. De Vries heeft dit naar beneden gebracht tot 15 procent, door er flink bovenop te zitten en om de week te spuiten met Primo Maxx, verticaal te maaien, constant de greens te bewerken en door weinig water en mest te gebruiken. Je moet minder durven geven, is zijn devies. In de afgelopen vier jaar heeft De Vries de hoeveelheid ingezette stikstof drastisch verminderd. 'Toen ik hier kwam, werd er 170 kilo toegepast. Dat heb ik geleidelijk naar beneden gebracht tot 85 kilo. Ik kijk daarbij elk jaar opnieuw wat de green doet. Maar het ziet ernaar uit dat 85 kilo een prima uitgangspunt is.' 'Ik ben perfectionistisch. Je moet er bij straatgras bovenop zitten en niet denken: het komt wel. Eigenlijk moet elke greenkeeper daadkracht bezitten: hij of zij moet direct kunnen constateren wat er nodig is en vervolgens meteen ingrijpen. Nooit, maar dan ook nooit wachten tot morgen. En wat ook absoluut nodig is om zichtbare slagen te maken en de boel onder controle te houden zonder in het wilde weg te spuiten, is passie. En die heb ik!' Vorig jaar heeft De Vries niks hoeven spuiten. Hij heeft de zaken over het algemeen goed onder controle. 'Dit jaar hebben we eenmaal Signum gespoten in verband met het vochtige warme weer. Daar ontkom je niet aan.'

Inspiratie

De Vries haalt zijn inspiratie voor een groot deel uit de sport. 'Ik golf fanatiek en kom ook vaak op andere banen.' De Vries speelt echt heel goed. Hij heeft handicap 6.7 en speelt mee in de standaard eerste klas 36 holes van de NGF-competitie voor GC Kagerzoom. In totaal heeft hij al vier keer NGA-wedstrijden gewonnen. Voor de NGA organiseert hij golfwedstrijden. 'Het is belangrijk om te weten waar je in je vak mee bezig bent', zegt De Vries. 'Als golfer kom ik op plekken die je met de clubcar niet ziet. Dan zie ik dat er weinig zand in de bunker ligt of merk ik dat de green die dag geen lekkere snelheid heeft. Je merkt pas echt wat het effect van je greenroller is op het moment dat je zelf staat te putten!' De teamleden van De Vries golfen ook. 'Dat deden ze al, maar ik heb ze wel mee de baan in getrokken', lacht De Vries. 'Eén keer per maand spelen we samen op onze baan in een medewerkers-

wedstrijd. Daaruit volgt de "medewerker van de maand", als het ware. Maar ik speel zelf een paar keer in de week. De hele sfeer rond golf vind ik geweldig. Ik ben gefilmd voor de jubileumfilm van de NGF, genaamd Passie voor golf. Iedereen in deze film praat vol passie: winnende spelers zie je huilen, toeschouwers gaan uit hun dak, pro's staan jeugd aan te moedigen tijdens trainingen en ik mag vertellen wat ons vak zo mooi maakt: wij creëren de omstandigheden om deze geweldige sport mogelijk te maken.' De Vries' ongebreidelde toewijding aan zijn vak blijkt terloops ook uit het feit dat hij maar liefst elf maal heeft meegeholpen op de Kennemer, de Hilversumsche en dit jaar The Dutch voor het KLM Open! 'Daar werken is de crème de la crème van je vak. Fantastisch om alle topspelers met entourage te zien en om met het hele grote greenkeepersteam de baan top te maken. Dan maakt het helemaal niet uit als je de hele dag met tien of vijftien man staat te divotten. Ook heb ik een week lang in de regen gewerkt op de Hilversumsche voor de KLM Open en dagenlang met een pomp in de hand gestaan om gaten leeg te pompen op de baan. Alle greenkeepers stonden bij de greens paraat om plassen weg te halen met een squeeze. Maar ik heb er ook geweldig veel geleerd. Hoe je een green snel maakt, bijvoorbeeld.

Of verschillende contouren maaien. En vooral improviseren. Het constant wegpompen van water op een toernooi komt de green niet ten goede, maar hoort op zo'n moment gewoon te gebeuren. Je moet snel kunnen handelen. Het is goed om op deze manier bij anderen in de keuken te kijken. Op The Dutch lopen het hele jaar door ongeveer vijftien greenkeepers, die elke dag het gras van de fairway maaien. Daar ligt geen dotje gras. Dat is weer een totaal andere insteek dan een maairegime van driemaal per week.'

Teamleider

Het is begrijpelijk dat De Vries is 'gecast' voor de NGF-film. De hoofdgreenkeeper heeft een bijzonder toegankelijke persoonlijkheid. Er is totaal geen negatieve energie in of rond hem te bespeuren. Hij is joviaal en ontspannen, maar toch hardwerkend. 'Een van de jongens' noemt hij zichzelf. 'Ik ben een teamspeler. Informatie en doelstellingen moeten duidelijk overgebracht worden en ik ga pas verder als ik weet dat alle neuzen dezelfde kant op staan. We moeten alle klussen samen klaren. Bij mij is er tijd voor een geintje. Ik heb elke dag zin in mijn werk en straal dat uit. Ik heb iets voor de andere jongens over; als zij hun werk niet af dreigen te krijgen, spring ik bij. Dat heeft een positief effect op het team.' De Vries kan snel schakelen. Het leukste vindt hij dan ook om naar grote wedstrijden toe te werken met zijn team. 'In de aanloop naar de wedstrijd ben ik al extra gefocust, maar die ene week moet alles perfect zijn. Ik houd ervan om te kijken wat de situatie op dat moment vereist om tot een optimaal resultaat te komen.'

Aanpassen aan de omstandigheden

De Hoge Kleij ligt midden in de natuur, naast landgoed De Treek. Vanwege deze ligging moet De Vries zich hier en daar aanpassen. Er zitten bijvoorbeeld drie dassen in de baan, die stukken fairway omwoelen. Ook zitten er zes reeën, die voor schade kunnen zorgen. Er moet vaak blad worden geruimd. Maar De Vries wil de baan zo natuurlijk mogelijk houden. 'We moeten leren leven met de dassen en de reeën en andere dieren. De baan moet ook niet te gemaakt zijn. De fairways mogen hier en daar best wat geel zijn. Het is tenslotte een bosbaan. Onlangs heeft architect Frank Pont in overleg met mij de baan natuurlijker gemaakt: de bunkerranden zijn grover gevormd en de achterkant ervan is bedekt met ruiger gras. Ook de greens zijn opnieuw *geshaped*, de runs-offs zijn vergroot.' Omdat 32 jaar geleden voor de aanleg van de baan bos is weggehaald en er nog tal van verterende stronken in de grond liggen, ontstaan door de jaren heen gaten in de fairways. 'Af en toe moeten ze worden opgehoogd en opnieuw geshaped, zoals vorig jaar met fairway 16.' De greens van De Vries zijn push-up greens; ze zijn 32 jaar geleden gemaakt uit bestaande grond. 'Hierdoor groeit struisgras er het beste op. Er staat wel wat roodzwenk tussen, dat is ooit ingezaaid, maar feitelijk groeit dat op deze zure grond niet goed.' Omdat de maaier niet overal kan komen op de bosbaan, lopen er jaarrond schapen op de baan. 'We huren de schapen van De Grasserie. In de zomer lopen er 150 en in het najaar, tot december, circa 30. Ik ben zelf de herder, zonder herdershond, want ik leid de schapen met een emmer vol brokjes.' De Vries lacht. 'Drie tot vier dagen staan ze op een plaats; dan leid ik ze verder naar de volgende plek.'

Bos- en heidebeheer

In de winter zijn er veel boswerkzaamheden. Vanaf begin december tot 15 maart, tot het broedseizoen, is De Vries aan het zagen. Hij is naast greenkeeper dus ook bosbeheerder. 'De greens hebben licht nodig en lucht die eroverheen waait. Elk jaar is er een blesronde. Dat doe ik in overleg met bosbeheerspecialist Ronald Buijting en na aanvraag bij de provincie. We hebben dit seizoen bij green 5 een stuk dennenbos en een heel aantal berken weggehaald, omdat hij in het najaar bijna geen licht kreeg. Met hole 1 en 3 hebben we hetzelfde gedaan. Het grasbestand wordt er beter van; de greens zijn droger door de wind die eroverheen waait. Langs de fairway staan grote gedeelten met eiken. Andere boomsoorten die voor concurrentie zorgen, halen we weg.'

Van landgoed De Treek haalt het team van De Vries 40 kuub heidemaaisel op per verzamelbeurt. Dat strooit hij uit op plekken in de baan die kaal zijn gemaakt. 'We gaan nu een groot stuk ingezaaid terrein voor het derde jaar maaien en zien het al vol staan met jonge heideplantjes. Afgelopen winter hebben we opnieuw gestrooid en we zien de eerste stekjes al!'

Onderhoudsregime

De Vries hoeft nooit te bewerken met holle pennen. Door zijn regime van weinig bemesten en beregenen heeft hij weinig vilt. 'Als deze tijdrovende bewerking niet nodig is, laat ik hem graag achterwege. Drie jaar geleden hebben we een putting green met zoden gerenoveerd. Toen ben ik tot het inzicht gekomen dat ik niet meer met graszoden moet renoveren. Want die putting green

moet ik soms wel prikken, met holle pennen van 8 mm doorsnede.'

In principe bemest De Vries met korrel en stuurt hij bij met vloeibare bemesting. Hij past geen organische bemesting toe op de green en tees. 'Daar kun je niet mee sturen. Die zet ik alleen in op de fairways.'

De Vries kijkt elke dag opnieuw wat de baan nodig heeft. 'Ik meet al negen jaar lang dagelijks met de vochtmeter. Je zou denken dat ik het nu toch onderhand wel weet, maar de natuur is letterlijk elke dag anders. Naar mijn mening geven hoofdgreenkeepers nog te vaak te veel water. Ik zie de behoefte constant fluctueren. Ook kun je niet alle greens over één kam scheren, al liggen ze dicht bij elkaar. De ene green kan drie weken niets nodig hebben, terwijl de andere de hele tijd dorst blijft hebben. Mijn streven is dat de greens in droge periodes tussen de 16 en 23 procent water hebben.' De Vries lacht opgewekt. 'Als ik naar een green kijk, is het altijd alsof ik in de spiegel naar mezelf kijk. Ik moet ook op tijd eten, drinken, lucht inademen en medicijnen innemen wanneer ik ziek ben. Maar alles op zijn tijd, wanneer ik er behoefte aan heb.'

Ambitie

Zijn persoonlijke streven is om de baan aantrekkelijk te houden voor grote toernooien. 'Profspelers moeten zich aangetrokken blijven voelen. Maar ook de 800 leden moeten tevreden blijven. Via de baancommissie probeer ik aan hun wensen te voldoen. Gedurende het seizoen is de stimpshelheid 8 of 8,5. Bij wedstrijden gaat hij naar 10. In het seizoen maai ik de ene dag en rol ik de andere dag. Tijdens wedstrijden maai én rol ik de greens. We hebben de afgelopen vier jaar al veel gepresteerd, maar ik probeer de greens steeds verder te verbeteren. Mijn enige doel is dat mensen zeggen: wauw, dit is een mooie baan; hier wil ik terugkomen.' De Vries is blij met het GOTY-initiatief. 'Het mag nog toegankelijker worden voor greenkeepers, niet voorbehouden zijn aan hoofdgreenkeepers. Maar ik besef dat greenkeepers van nature ingetogen zijn en soms niet graag in de schijnwerpers staan. Wellicht ligt daar een taak voor de hoofdgreenkeeper, om te zorgen dat ze zich meer openstellen. Eerst naar hun directe omgeving en van lieverlee steeds verder.'

Be social

Scan of ga naar:

www.Greenkeeper.nl/artikel.asp?id=9-6168

